

РЕШЕНИЕ

№ 5395

гр. София, 16.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3893** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк],[улица], ет.1, ап.4, действаща чрез пълномощника си адв. П. И. - член на ВрАК, със служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 5, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1006- 0040663/02.04.2021 г., издадена от Л. П. Х. - началник „Оперативни дейности“ С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, и срещу съдържащото се в посочената заповед Разпореждане за допускане на предварително изпълнение, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на § 8, ал. 1 от Предходните разпоредби към наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-18/13.12.2006 година на МФ, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата) и във връзка с чл. 118, ал. 4

от ЗДДС, е наложена ПАМ – запечатване за 14 /четирнадесет дни/ на търговски обект - аптека стопанисвана от [фирма], с адрес на обекта: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и забрана за достъп до него.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител счита оспорената Заповед за незаконосъобразна и иска отмяна на Заповедта.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. И., която моли съдът да отмени обжалваната заповед. Едноличният търговец в деня на проверката сменил фискалното устройство, с такова което отговаря на изискванията и е представил доказателства. Моли за присъждане на сторените по делото разноски, за което представя списък.

Ответникът Л. П. Х. - НАЧАЛНИК НА " ОПЕРАТИВНИ ДЕЙНОСТИ" - С. В ГД "ФК" ПРИ ЦУ НА НАП, редовно призован, се представлява от юрк. П., която моли съдът да остави жалбата без уважение и потвърди обжалвания акт като законосъобразен. Представя писмени бележки, които моли да бъдат приети. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразност на обжалвания индивидуален административен акт на основание чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 25.03.2021 г. в 15:40 часа на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС - аптека, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

При проверката било констатирано, че дружеството [фирма] с ЕИК[ЕИК] в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба №Н-18), не използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които да отговарят на изискванията за одобрен тип след 31 март 2019 г., с което е допуснато нарушение на разпоредбите на § 8, ал. 1 от Преходните разпоредби към наредба за изменение и допълнение на Наредба №Н-18 от 2006 г. във връзка с чл. 8, ал. 1 от същата наредба, във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

В обекта имало монтирано и въведено в експлоатация ФУ марка „Датекс DP25KL“ с ИН на ФУ №DT489194 и ИН на ФП №02692570, което не е от одобрен тип, а съгласно § 71, ал. 1 (изм. и доп. - ДВ, бр. 26 от 2019 г. в сила от 29.03.2019 г.) от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18, лицата по чл. 3, които са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), не използват ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на наредбата в срок до 31 март 2019 г. Лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 е всяко лице, което е длъжно да регистрира и отчита извършените от него продажби на стоки или услуги във или от

търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка от ИАСУТД. Параграф 71, ал. 1 от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18 е относим само за лица по чл. 3, които използват фискални устройства, но не използват софтуер за управление на продажбите. При извършването на проверки в търговските обекти на такива лица и при установяване, че те използват фискални устройства, които не отговаря на изискванията на Наредба № Н-18 (обн. - ДВ, бр. 76 от 2017 г. изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2018 г. доп. - ДВ, бр. 26 от 2019 г. в сила от 29.03.2019 г.), следвало да се приеме, че извършеното нарушение се състои в използване на фискално устройство, което не е от одобрен тип.

Проверяваното лице е регистрирано по ЗДДС, не използвало ЕСФП, ИАСУТД и софтуер за управление на продажби, ал. 1 на § 71 от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18 го задължава в срок до 31 март 2019 г. да приведе дейността си в съответствие с изискванията на наредбата.

Административният орган счита, че лицето не е изпълнило това задължение и с бездействието си е нарушило нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № Н-18, във връзка с § 71, ал. 1 от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18, като след посочената дата е продължило да използва фискално устройство, което не е от одобрен тип. С преходната норма на § 71, ал. 1 от ПЗР към Н. на Наредба № Н-18 всички лица, отговарящи на условията в нея, е следвало след 31 март 2019 г. да имат монтирани, въведени в експлоатация и да използват фискални устройства, които са от одобрен тип, спрямо измененията и допълненията на Наредба № Н-18 (обн. - ДВ, бр. 76 от 2017 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2018 г., доп. - ДВ, бр. 26 от 2019 г., в сила от 29.03.2019 г.).

Привеждането на дейността в съответствие с изискванията на нормативния акт не било извършено в определения срок, проверяваното лице е продължило да използва фискално устройство, което не е от одобрен тип спрямо него, поради което отпечатваните от това устройство документи не са фискални бонове по аргумент на чл. 118, ал. 3 от ЗДДС.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка серия АА №0040663/25.03.2021 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С оглед установеното по горе следва, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] използва фискално устройство, което не отговаря на изискванията за одобрен тип и не е одобрено от Българския институт по метрология.

Установеното се потвърждава от приложените доказателства: Протокол за извършена проверка серия АА №0040663/25.03.2021 г. Поставено е съобщение на видно място в обекта от органите на НАП указващо, че в обекта е констатирано нарушение, за което се предвижда налагане на принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект.

Предвид изложената по-горе фактическа обстановка и извършеното нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, което се явява основание по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка и на основание чл. 186, ал. 3 от Закона за данък върху добавената стойност била наложена Принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - аптека, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и

забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни на основание на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност.

Мотивите на административния орган относно срока на наложената мярка са, че продължителността на срока тук, е определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност. В конкретния случай, нарушителят отдавна извършвал търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата. Въпреки, че е запознат с изискванията за този вид дейност, той е допуснал и извършил административно нарушение, с което засяга основния ред при тази дейност. Което означавало, че създадената организация в този търговски обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти. От събраните данни по преписката не можело да се направи обосновано предположение, че една от целите пред търговеца [фирма] с ЕИК[ЕИК], е именно отклонение от данъчно облагане - което винаги води до негативни последици за фиска. Именно поради това, ако не бъде приложена ПАМ то съществувало възможност от извършване на ново нарушение (индиректно ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди.

Срокът на наложена ПАМ бил съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца.

Поради което в конкретния случай с оглед вида на вредата (която се цели да се предотврати с този ПАМ), както и съобразно обстоятелствата довели до нея (организацията създадена в обекта), счел, че този административен акт и неговото изпълнение не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която същият бил издаден. Целта на тази ПАМ била промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекия резултат щял да бъде правилно отчитане на дейността, а индиректния недопускане на вреда за фиска. За извършване на тази промяната на дейността бил необходим срок, като счита, че определения размер е подходящ.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Жалбата е подадена от адресат на Заповедта, в предвидения 14-дневен срок, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Предмет на обжалване е Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1006- 0040663/02.04.2021 г., издадена от Л. П. Х. - началник „Оперативни дейности“ С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, и срещу съдържащото се в посочената заповед Разпореждане за допускане на предварително изпълнение, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на § 8, ал. 1 от Предходните разпоредби към наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-18/13.12.2006 година на МФ,

във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата) и във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, е наложена ПАМ – запечатване за 14 /четирнадесет дни/ на търговски обект - аптека стопанисвана от [фирма], с адрес на обекта: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и забрана за достъп до него.

В мотивите на обжалваната заповед, въз основа на административно-наказателната преписка са приети за установени посочените факти, доказани от съставения при проверката протокол за извършена проверка и АУАН. По отношение на срока на принудителната административна мярка, органът посочва, че определеният от законодателя размер на срока за запечатване на търговския обект указва значимостта на охраняваното обществено отношение. За продължителността на срока административният орган е отразил, че е взел предвид използването на ФУ от неodobрен тип по смисъла на чл. 8, ал. 2 от Наредбата, което не отговаря на техническите и функционалните изисквания по чл. 8, ал. 1 от Наредбата, Според мотивите, определянето на срока за запечатване на обекта е съобразено и с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца. Указано е, че целта на срока е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отразяване на оборота, спазване отчетността на относимите към ФУ документи и предаване на изискуемите данни към НАП, а индиректно – недопускане вреда за фиска.

Като индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, Заповедта следва да отговаря на изискванията за законосъобразност, т.е. да е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и процедура, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона. В случая оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма съобразно нормата на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС. Не се твърдят и не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените норми при издаване на акта.

Правното основание за налагане на обжалваната принудителна административна мярка е чл. 186, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, съгласно който принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което използва фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология.

Фактическото основание е установеното обстоятелство, че на 25.03.21 г., в търговския обект на дружеството, търговецът, осъществяващ дейността в обекта, в качеството си на лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, не е изпълнил задължението си да използва в дейността си ФУ от одобрен тип, по смисъла на чл. 8, ал. 2 от Наредбата, който да отговаря на техническите и функционалните изисквания по ал. 1 от същия член, във връзка с § 71 от ПЗР към Н.

на Наредбата.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ЕСФП и ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на ЗПУПС или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на ЗПУ.

Производството е образувано за нарушение на ЗДДС, свързано с регистриране и отчитане на продажбите. С разпоредбата на чл. 186 ЗДДС законодателят е предвидил налагането на принудителна административна мярка - "запечатване на обект за срок до 30 дни", като в конкретния случай нейното основание е по чл. 186, ал. 1, т. 2 – използване на фискално устройство или интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, които не отговарят на изискванията за одобрен тип и не са одобрени от Българския институт по метрология. Установено е, че поради обстоятелството, че ФУ не е от одобрения тип, издадената касова бележка не съдържа като реквизит двумерен баркод (QR код) по смисъла на чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредба № Н-18 /13,12.2006г. на МФ. Спор по отношение на това, че издаденият фискален бон не е съдържал изискуемия реквизит, няма.

С оглед горното, условието, което поставя цитираната правна норма, послужила като основание за налагане на процесната принудителна административна мярка, е търговецът да е допуснал нарушение на установения законов ред за отчитане на продажбите в обекта чрез ФУ от одобрен тип. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредбата фискалните устройства трябва да отговарят на функционалните изисквания съгласно приложение № 1 и на техническите изисквания съгласно приложение № 2, като съобразно чл. 8, ал. 2 от Наредбата фискално устройство от одобрен тип е устройство, което отговаря на техническите и функционалните изисквания съгласно ал. 1, има издадено свидетелство за одобрен тип и е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 9. В случая ФУ не е от одобрен тип и от вписаните в регистъра, поради което и касовите бележки, издадени от него, не съдържат изискуемия двумерен код. (л. 20)

Административният орган налага принудителната административна мярка по чл. 186 ЗДДС, като действа при условията на обвързана компетентност и е независим от хода на административнонаказателното производство. Принудителната административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, не съставлява административно наказание и няма санкционен характер.

Приложенията по делото доказателства – П., ведно с приложенията към него, АУАН доказват констатациите на административния орган. Съобразявайки наличието на така съставените за констатираното нарушение Протокол за извършена проверка и Акт за установяване на административно нарушение, които като официални документи се ползват с материална доказателствена сила относно изложените в тях факти, както и предвид липсата на ангажирани доказателства в обратната насока, настоящият състав стига до заключение,

че правилно административният орган е счел, че са налице предпоставките за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“. В случая нарушението е констатирано на 25.03.21 г., извън предвидените срокове. Касае се за приклузивен срок, след изтичането на който Наредбата вменява задължение на търговците да са регистрирали и да употребяват само фискални устройства, отговарящи на новите изисквания. Самите допълнителни изисквания са добавени подробно в разпоредбата на чл. 26, в частност чл. 26, ал. 1, т. 16 от Наредбата (нова - ДВ, бр. 76 от 2017) - двумерен баркод (QR код), с изключение на фискална касова бележка, която се издава и визуализира само на дисплей на Ф., без да се издава хартиен документ, каквото изключение в случая не е налице. Използваното в обекта ФУ е от тип, който е одобрен преди изменението на Наредбата. След изтичането на нормативноустановените срокове наличието на нестандартно фискално устройство, неспроведено в съответствие с новите изисквания, се възприема като абсолютна липса на такова. Това е така, защото при наличие на такова ФУ, се изключва възможността за законосъобразно отчитане на приходите от продажба на стоките и услугите, предлагани от него. Ежедневната употреба на подобен негоден апарат след изтичане на срока за привеждането му в съответствие, установява наличието на трайно повтарящо се поведение на избягване на законосъобразно регистриране и отчитане на продажбите от търговеца, което сочи, че жалбоподателят е създавал условия за увреждане на фиска, препятствайки възможността за осъществяване на въведения с измененията в Наредбата по-ефективен контрол.

В конкретния случай касовият апарат на търговеца не е отговарял на нормативноустановените критерии, поради което отчитането на продажбите от търговската му дейност е било в противоречие със закона, като едва намесата на контролните органи е довела до преустановяване на нарушението и е създавала предпоставки евентуално за нова регистрация на фискално устройство, ако търговецът желае да упражнява законосъобразно дейността си.

Според настоящия състав наложената ПАМ е с оглед целта на закона за предотвратяването и преустановяването на административни нарушения, както и за предотвратяване на вредните последици от тях по аргумент от чл. 22 ЗАНН. Принудителната мярка "запечатване на обект" е с превантивна цел, която в случая е налице, тъй като към момента на постановяването ѝ дружеството не е било преустановило дейността си, ФУ от неodobрен тип е иззето, като търговецът, за да упражнява законосъобразно своята дейност, е необходимо да закупи и регистрира съответно ФУ. Срокът на принудителната административна мярка се определя по целесъобразност от органа, като в настоящия случай преценката по целесъобразност е упражнена в рамките на закона - за 14 дни, като е съобразено местоположението на търговския обект, реализираният оборот, местонахождението на търговския обект. Доказателства за промяна на организацията в обекта не са представени, което навежда на извода, че определенният срок е необходим за привеждане на дейността на търговеца в съответствие със законовите изисквания. С издаването на фискален бон, в който липсва изискуемият реквизит по чл. 26,

ал. 1, т. 16 от Наредбата, на практика се препятства възможността за проверяване на издадените касови бележки в обекта на търговеца, вкл. от клиентите, поради което издадената ПАМ е в съответствие с целта на закона. Изложените в оспорената Заповед мотиви, отговарят на изискването на чл. 186, ал. 3 ЗДДС за мотивиране на акта и са достатъчни, за да може да се извърши проверката за законосъобразност на същия на всички основания по чл. 146 АПК, включително за съответствието с целта на закона.

Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при налагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, като мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушенията. Забраната за достъпа до обекта се налага кумулативно с принудителната административна мярка „запечатване на обекта“, поради което предпоставките за налагането ѝ са тези за налагането на ПАМ. Предвид наличието на предпоставките за прилагане на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС, то са налице и тези за налагане на мярката по чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

При така сторения анализ, настоящият състав намира, че наложената ПАМ е издадена от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила, постановена е в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК и жалбата като неоснователна следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора и изрично стореното в тази насока искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

С оглед горното и на основание чл. 172 от АПК, Административен съд – Добрич, I състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап.4, действаща, чрез пълномощника си адв. П. И. - член на ВрАК, със служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, офис 5, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка №ФК-С1006- 0040663/02.04.2021 г., издадена от Л. П. Х. - началник „Оперативни дейности“ С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [улица], ет.1, ап. 4, да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 100 лв. (сто лева), представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от

съобщаването му.

СЪДИЯ: